

ad Afsnit IV. Luftvaabnet.

Til §§ 256—264.

I Luftvaabnets Stab paaregnes behandlet Sager i Almindelighed vedrørende Luftvaabnet samt dets Anvendelse under forskellige Forhold.

Luftkaptajnløjtnanter paaregnes fortrinsvis anvendt som Eskadrillechefer, af hvilke 2 er Flyvere og 4 Observatører henholdsvis i een-sædede og fler-sædede Luftfartøjer.

Luftløjtnanter I og II paaregnes som Flyvere.

Søofficerer og Officerer fra Hæren paaregnes til Tjeneste som Observatører i flersædede Luftfartøjer.

Kvartermestrene paaregnes at være Mekanikere I og II, hvoraf nogle gør Tjeneste som Radiotelegrafister og Skytter i Bombe- og Torpedoeskadrillen, medens de øvrige tænkes anvendt til den daglige Vedligeholdelse af Motorer, Fartøjer, Vaaben etc.

Til § 265.

For at fremme Samarbejdet mellem de forskellige Vaaben og forøge Forstaaelsen af luftmilitære Forhold har man regnet med Afgivelse af 1 Luftkaptajn eller Luftkaptajnløjtnant til Tjeneste saavel i Hæren som i Søværnet.

Til § 266.

Organisation baseret paa Eskadriller grunder sig paa den Opfattelse, at Forsvaret er bedst tjent med, at Personel og Materiel til Stadighed er fast sammensvejsede i Formationer. Antallet af Eskadriller er ganske vist ringe; men det skønnes nødvendigt under Hensyn til Materiellets forholdsvis hurtige Forældelse at have et mindre Antal Eskadriller til *stadig* Tjeneste og derved opnaa, at Brugs- og Slidperioden falder nogenlunde sammen med Forældelsesperioden, fremfor at have et større Antal lidet benyttede og maaske forældede Luftfartøjer.

Fordelingen af Eskadrillerne til de forskellige Formaaler er sket for at opnaa en hensigtsmæssig Sammensætning af Luftvaabnet til Løsning af dets Opgaver, som blandt andet omfatter taktisk Spejdtjeneste og Artilleriobservation for Hær og Søværn. Her-til er paaregnet 2 Eskadriller til fortrinsvis Samarbejde med Hæren og 1 Eskadrille til Søværnet. Samtlige Eskadriller er tænkt at omfatte flersædede Luftfartøjer.

De to Eskadriller Jagere tænkes udstyret med enkeltsædede Luftfartøjer, som udelukkende er beregnede til Forsvar af særlig vigtige Omraader; hvadenten det sker i direkte Samarbejde med Hær eller Søværn eller det sker paa selvstændig Vis. Denne Luftfartøjstype er en særdeles vigtig Betingelse for at skabe gunstige Forhold for den øvrige militære Luftvirksomhed, idet den i Kraft af sin Overlegenhed overfor tungere Luftfartøjer dels kan hæmme fremmede Luftangreb, dels yde Dækning af egne Luftfartøjer.